

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1725. usque ad annum 1728

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1784

VD18 13322648

§. 28. Religionis Catholicæ status in variis Provinciis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67667](#)

multo ergo æquius esse, ut Bavariæ Sæc.XVIII.
Ducem S. R. J. Electorem in Archiepi- A. C. 1727.
scopum initiaturus, Viterbium conten-
deret. Rupta igitur omni mora die
quinta Novembri eo profectus, die
decima ejusdem Mensis Clementem
in Archiepiscopum consecravit, & pallio
in Ecclesia FF. Prædicatorum *santæ*
Mariæ a Quercu nuncupata insignivit.
Assistantibus Archiepiscopis Finio, San-
tamaria, Gamurracio, & Farsettio.
Intererat etiam festivæ huic solemni-
tati præfata Etruriæ Princeps, quam
æque ac Electorem Pontifex plurimis
comitatis officiis largiter honoravit, &
ne exercendæ pietatis occasionem præ-
termitteret, nonnulla Altaria Deo Ma-
ximo dicavit, nosocomia invisit, &
quotquot fere aderant Urbis pia loca
lustravit.

§. XXVIII.

Religionis Catholicæ status in variis Provinciis.

Interim Religio Catholica in diversis
Regionibus varia subibat fata; præ-
primis enim Christianissimus Rex ine-
unte hoc anno cum Nuntio Apostolico
& præcipuis Franciæ Præfulibus de
propaganda fide Catholica & restrin-
genda Calvinistarum libertate præci-

M m 5 pue

Sæc. XVIII. pue in Alsatia serio egit. ac tandem
 A. C. 1727. edictum in sexdecim articulos divisum
 promulgavit, vi cajus Catholicorum
 securitati quo firmius prospectum erat,
 eo magis Hugonottarum licentia, ac
 immoderata sectæ libertas coercebatur.
 Exactam hujus editi executionem Rex
 Comiti de Bourg Alsatiæ Gubernatori
 severè demandabat.

Mortuo Muley - Ismaele Marocco-
 rum Imperatori Muley Debii Prin-
 ceps morum comitate insignis suc-
 cesserat, suique Regiminis auspicia
 raro inter Barbaros benignitatis
 specimine illustravit; quippe duobus
 cujuscunque Nationis captivis Nobili-
 bus facultatem dedit, ut ad suas quis-
 que regiones pergeret, eorumque Prin-
 cipes eo permoveret, ut suos subditos
 Maroccanæ servituti adstrictos libera-
 rent. Præ ceteris autem novus Im-
 perator selegerat Gautherium & Ma-
 rennam Gallos, qui ad Franciæ Regem
 destinati, die tertia Septembris Salæ
 portu solverunt. Hi ergo Mense No-
 vembri Parisios appulsi, Imperatoris
 literas ad Ludovicum Regem, & alias
 Mesaelis Bachæ ad Comitem Maure-
 pasium porrexere, quibus Imperator
 Regem de sincera ejus amicitia certio-
 rem reddidit: postea hi Legati non
 modo ad promovendum utrinque com-
 mer-

mercium, sed etiam ad Religionem Christianam ibidem propagandam proficia admodum pacta & consilia proposuere, simulque quosdam Viros Apostolicos ad prædicandum Evangelium idoneos eo mitti petierunt, pollicitatione facta, ipsis plenam invehendæ Religionis libertatem concessum iri. Verum hisce Legatis significabatur, agi de re maximi momenti, decernendos ergo nobiliores esse Oratores plena agendi facultate instructos, ac cum illis prævje desuper mature deliberandum; quem vero exitum hæc legatio habuerit, anno sequenti referemus. Paulopost tamen Franciæ Rex per literas frequenter cum summo Pontifice consultabat de mediis, quibus fides Catholica etiam extra Europæ fines propagari posset: quid vero inter eos conclusum fuerit, ignoratur, id tamen certum est, quod idem Rex urgente Pontificis Nuntio tredecim Missionarios Mense Novembri ad Luoisinam, Septentrionalis Americæ Regionem binis navibus exceptos transmiserit, unacum duodecim Monialibus Congregationis S. Ursulæ, ut hæ ibidem Monasterium conderent, & puellas Christianæ fidei præceptis, aliisque artibus sexui congruis imbuerent.

Hoc

Sæc. XVIII. Hoc item anno Mense Septembri
A. C. 1727. PP. Gottardus a S. Maria, & Ilde-

phonsus a S. Maria Carmelitæ Discal-
ceati, quos Clemens XI. Anno 1724.
unacum literis ac muneribus ad no-
vum Sinarum Imperatorem ablegave-
rat, Romam reversi sunt, qui summo
Pontifici binas literas, quas ipsemet
Imperator die 21. Nov. 1725. & 14.
Mart. 1726. propria manu exaraverat,
tradiderunt, unacum donis Regia ma-
gnificentia dignis. Præcipue vero Im-
perator in hisce literis singularem re-
verentiam erga summum Pontificem
prositebatur, simulque in testimonium
sinceræ amicitiæ & affectus in Euro-
pæos, illos, quos Clemens Papa vin-
culis solvi petierat, libertati reddebat.
Hæc Imperatoris benevolentia Bene-
dicti Pontificis animum non modo
mira voluptate perfudit, sed & inde
magnam restaurandæ Missionis spem
ingeñit. At hoc solatium haud diu-
turnum erat; proximo enim Mense nun-
tiatum est sacræ Congregationi de
propaganda fide, quod Pater Murao
Jesuita, eoquod nonum Imperatoris
Filium, ceteris exclusis, ad Imperii
solium evehi suafisset, die 24. Augusti
1726. novi Imperatoris jussu suffocatus,
cunctisque Missionariis Peckinum re-
legatis, quadraginta Christianorum

Tem-

Templa solo æquata fuerint. Nihilo- Sæc. XVIII.
 minus tamen Pontifex, ut nihil ad A.C. 1727.
 flectendum Imperatoris animum præ-
 termisissime videatur, rursus quosdam
 Præfules ad Eundem Sinas ablegavit
 Oratores, qui cum muneribus, quæ
 Pontifex & Lusitaniæ Rex submiserat,
 Peckinum delati, a Mandarinis intel-
 lexerant, eos quidem ad alloquium ad-
 missum iri, Imperatorem tamen, in-
 dictis severissimis poenis prohibuisse,
 ne vel verbulum de Religione Chri-
 stiana inspergerent. Parendum ergo
 erat ejus mandato, unde hi Oratores
 cum honore quidem excepti, traditis
 tamen ultro citroque muneribus pau-
 lopost re infecta in Europam reverti
 jubebantur. Exeunte autem hoc anno
 Pontifex recreabatur, accepto nuntio,
 quod Russiæ Imperator innovato Petri I.
 edicto omnibus Catholicis plenum in
 Russia religionis suæ exercitium in-
 dulserit.

§. XXIX.

Quinque Præfules Romana Purpura decorati.

Cum jam undecim Cardinales vitam
 cum Purpura posuissent, Bene-
 dictus Papa die vigesima quarta No-
 vembris habitu secreto, ut ajunt, Con-
 sistorio